

Hallittua hienoutta

VIIMEVUOTISILLA MÜNCHENIN HIGH END -MESSUILLA SÄVÄYTTÄNEEN TANSKALAISEN GATO AUDION JUURI MAAHAN SAATU LAITESARJA OSOITTAÄ, ETTÄ LAADUKAS ÄÄNI JA UPEA ULKOINEN OLEMUS OVAT YHDISTETTÄVISSÄ.

CDD1-SOITIN, AMP-150 -VAHVISTIN JA FM6 -KAIUTTIMIT KIIILAAVAT KERTAHEITOLLA DESIGN HIGH ENDIN TERÄVIMPÄÄN KÄRKEEN.

Gato Audio ei ole ehtinyt vielä luoda kummempaa tunnettuutta audion aatelissa, vaikka sen syntysanat lausuttuinkin jo vuonna 2007. No, yrityksen tuotteita tutkailemalla selviää kyllä, että moisia ei markkinoille polkaista aivan tuosta vaan, vaikka mukana polkemassa onkin koko joukko tanskalaisen hifin monissa liemissä marinoitua porukkaa. Gaton tuote-esitteen mukaan yksin vahvistimen kuunteluun ohjastettuun hienosäätöön kului tuhansia tunteja.

Jos nimet Avance, Rossing, Thule, Holfi ja GamuT eivät sytytä valoa vintillä, niin autetaan vähän. Nämähän ovat palasia tanskalaisen hifivalmistuksen lähihistoriasta, joskin siitä päästä kokonaisuutta, josta löytyy jo edesmenneitäkin toimijoita. Gato Audion taakse ryhmittyneenä joukkona, osin kokeneet ja osin tuoreet voimat ovat kuitenkin liikkeellä konseptilla, jolla tuskin jäädään tusinahifin jalkoihin. Tuotteiden tinkimättömiä teknisiä ratkaisuja kehystävät muotokieli ja viimeistelytaso kohottanevat kulmakarvoja sielläkin, missä soundi on alisteinen designille.

Gato Audion mallisto koostuu cd-soittimesta, integroidusta vahvistimesta, väli- ja kaiutinkaapeleista ja muutamasta kaiutinparista. Maahantuoja toimitti ystävällisesti kokeiltavaksi koko laitesarjan, kaapeleineen kaikkineen, lippulaivakaiuttimilla varustettuna. Hintalappuja vilkaisemalla kävi ilmi, että tuli kanniskeltua ja kuunneltua liki 25 tuhannen juron systeemiä.

MUOTOVALIOITA JA MITTAROINTIA

Gato Audion elektroniikka on pakattu erinomaisen tyylikkääseen ja viimeistelyyn kuosiin. Alumiiniprofiilin ja kiiltolakatun puun yhdistelmä hivelee silmää, mutta kauneushan on todistettavasti katsojan silmässä, joten saattaa han jotakuta mustia peltilaatikoita arvostavaa nyppiäkin moinen linjojen sulokas siloisuus.

Sekä soittimen että vahvistimen julkisivua komistaa pyöreä näyttö, joka kauempaa katsottuna luo mielikuvan analogisesta mittarista, mutta joka paljastuu sitten moni-



toiminäytöksi. Vähän niin kuin Nagra tavaramerkiksi muodostunut modulometri, joka on valjastettu näyttämään milloin minkäinlaista asiaa. CDD-1:n fasadin mittari näyttää valaistuin symbolein mm. valitun inputin, soivan raidan ja näytteenottotaajuuden. Viisari osoittaa tietty ajan kuluu.

Päältä ladattava, elastisesti runkoon kiinnitettyyn kilon painoiseen alumiinijotikkään työstetyllä Philipsin Cdpro 2 LF -koneistolla varustettu soitin toimii myös pelkkänä damuuntimena. DAC:iin voi syöttää omaa pyörityskoneistoa, USB:ia tai mitä tahansa muuta SPDIF-signaalia. Laite upsamplaa bittijonon 24/192-formaattiin. Itse muunto tapahtuu tarkemmin identifioimattomin tuplamuunninpiirein.

Kymmenisen kiloa painava laite on täysin balansoitu eli sen analogialähtö hoituu tarvittaessa xlr-liittimin. Toki rca:t löytyvät myös. Painolukemista melko siivun saa ottaa kontolleen virtalähde, kolmine verkkomuuntajineen.

CDD-1:n kanssa samaa kaukokomentajaa totteleva AMP-150 on konstruoitu samanlaiseen designviitekehukseen kuin soitinkin. Vahvistimen tyyppimerkintä paljastaa antotehon kanavaa kohden 8 ohmin kuormaan. Neljään ohmiin vahvain tuuppaa täydet 2 x 250W. Valmistaja kehuu vahvistimen pystyvän ajamaan kaiutinta kuin kaiutinta. Eli saatavilla on nyt sitten vihdoinkin hyytymättömyyttä ilman kiusausta habitudesta ja käytöstä.

Neljällä linjatason otolla, joista yksi on balansoitu, varustettu etuvahvinaisa sisältää myös levysoitinliitännän. Vahvistimen pääteosiosta löytyy sekä JFET:ejä että MOSFET:ejä. Molemmille vahvistimen osiolla on omat virtalähteensä.

Vahvistimen pyöreä näyttö kertoo valitun oton, viisari äänenvoimakkuussäätimen asennon. Symboleista erikoisin liittyy vahvistimen HEAT-toimintoon. AMP-150:n etulevyssä on nimittäin HEAT-kytkin, jolla nopeutetaan vahvistimen lämpiämistä optimiin kuuntelukuntoon. Kytkimen painallus syyttää näytön nuotiota kuvaavan symbolin ja lyhentää lämpiämisaajan 10-15 minuuttiin. Ilman esilämmitystä täydet löylyt saadaan vasta muutaman tunnin kuuntelun jälkeen.

Löylyistä puheen ollen: jos löytyy lämmitystä, niin saatavilla on myös jäähdystystä. Gato käyttää lämmönvalvontasysteemistään nimitystä Active Cooling Control. Eli jos meno käy liian riehakkaaksi, vahvistin haistaa asian ja laittaa jäitä hattuun.

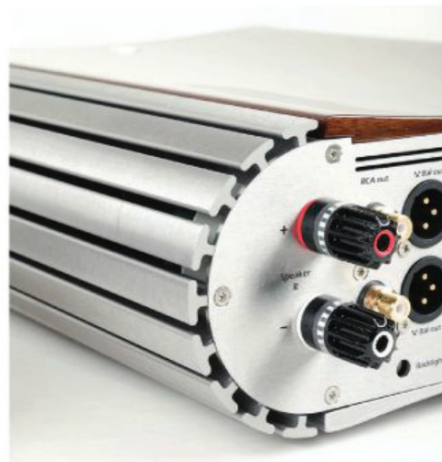
Muitakin antureita ja suojapiirejä toki löytyy. Niillä väijytään DC-offsetia, ylioheutumis- ja niiden kaltaisia epätoivottavia ilmiöitä.

HOPEOINTIA JA HARMONIAA

Tanskan Herlevissä tyylikkyyttä taikoava Gato Audio tekee/teettää myös kaapeleita. Siitäkin huolimatta, että yritys haluaa sanoutua irti kaapeleihin liittyvästä mytologiasta. Gato kuoruttaa kuparijohtimet hopealla ja eristää ne teflonilla. Jäykkä ja tiukka rakenne



Lämpöä konehuoneeseen HEAT-toiminnolla: valmius vaativaan kuunteluun vartissa!



FM-6:n rengassäteilijä ja "viipaloitu" woofer edustavat elementtien eliittiiä.

eliminoi mikrofonsuutta. Se on siinä. Signaali kulkee ja häiriöt loistavat poissaolollaan, mitä muuta ihminen tarvitsee? Gaton mukaan ei mitään.

Gato Audion kaiutinsarjan kunkku, FM-6 on refleksiviritteinen 2,5-tie toistin. 2,5? Kyllä, kaiuttimen molemmat 18 cm "Sliced Cone"-elementit toistavat bassoa, mutta vain toinen keskialuetta. Diskantti hoituu 30 mm:n ringradiator -tyyppisellä ratkaisulla.

Erikoisvalmisteisen jalustan kanssa noin metrin mittaisen lattiakaiuttimen ulkoinen olemus myötäilee soittimen ja vahvistimen linjaa. Korkeakiiltoinen puuviilu on niin haluttaessa tasan sama kaikissa ja kaiuttimen kaarevien kylkien supistama kapea "perälauta" noudattaa soittimen ja vahvistimen sivuilla esiintyvää "jäähdytysripa"-lookia. Vaan onhan tuolla metallivalulla akustinenkin merkitys, valmistajan mukaan. Sen resonanssikäyttäytyminen kun poikkeaa viulutetun kuitulevyn vastaavasta.

FM-6:n bassotoiston kerrotaan ulottuvan 6 desibelin vaimenuksella 38 hertsiin. Herkkyydeksi mainitaan 90 dB/W ja nimellisimpedanssiksi 4 ohmia.



CDD-1:n levyklamppi on magneettitoiminen.

HELA HOITOA HERKUTELLEN

Gato-kattausta kuunneltiin enimmäkseen kokonaisuutena, sekä lehden kuunteluhuoneessa että journalistin kotona. Toki kapineet käytiin läpi myös yksitellen, monenlaisen musiikin myötä. Ja löytyihän se siltä enempiä etsimättä, "talon soundi". Puhdas ja analyttinen, mutta ei kliininen, vaan miellyttävä. Siinä se pähkinänkuoressa.

NDR Big Band, Trilok Gurtu & Simon Philips soimaan ja hana kaakkoon. Kyllä lähtee. Iso koneisto levittäytyy cinemascope-äänikuvaan luontevasti. Melkein joka ukon paikan pystyy määrittelemään millintarkasti myös syvyyssuunnassa. Tätä on high end parhaimillaan. Tai pahimmillaan, arvottajan uskonnollisesta vakauksesta riippuen, ellei jopa roikkuen.

Dynamiikka ja auktoriteettiä esiintyy, mutta olisiko sointi aavistuksen turhankin sivistynyt. Syyttävän sormen voi halutessaan suunnata myös saksalaista insinööritiedettä kohti, sillä levyn tuotantoprosessissa on ollut jossain vaiheessa puleeraussuodin päällä. Tai siltä se ainakin kuulostaa, kun torvi-osaston attakki on reilassa, mutta särmää uupuu.

Kun Phillips paiskoo fillejä menemään, kattaus ei notku eikä nitise. Bassoissa on ulottuvuutta kyllin, mutta ainakin lehden virallises- mest.testaushuoneessa on aistittavissa lievää pyöreyttä ja runsautta. Samat ilmiöt toistuvat, kun NDR ja lyöjät vaihtuu uudelleen kasautuneeseen Return to Forever -kolmikoon. Stanley Clarken akustinen bassoviulu on nimittäin ISO Gato-setin syöksemänä. Vaan onhan Lenny Whiten rumpusetissäkin potkua riittämiin.

Omituisen tumpuksi miksattu Los Lobosin The Town And The City osoittaa, että vaikka Gatot soundaavatkin siisteiltä, niillä ei silti ole pienintäkään vaikeutta paljastaa äänitteiden omaperäisimpiäkin toteuttamistapoja. On kuitenkin todettava, että ehkä robustimman laidan rockille löytyy soveltuvampiakin systeemejä kuin se, joka on varustettu isokissa-logolla.

Mutta. Kun postipoika kiikutti tupaan unkarilaispianisti Denes Varjonin Precipitando -cd:n, oli haltioituminen aivan huulilla. Andras Schiffin mestarikurssien tähtioppilas soljutteli flyygelillä niin Alban Bergin kuin Leos Janacekin ja Frans Lisztinkin pianosonaatit ilmoille näkemysellä, johon ei ole paljon lisättävää. Ei edes kaikua, vaikka äänite ECM-leimaa kantaa. Tällaisissa sfääreissä Gato näytti todelliset kyntensä. Musiikki ja tulkinnat tulivat iholle ilmapavassa intiimiydessään.

PALASET PUNTARISSA

Gato Audio CDD-1 osoittautui erillisenä laitteenakin laatupeleiksi. Yhdistettynä journalistin Atma-Sphere/SCAD Vigoroso -systeemiin sen soinnillinen puumerkki viittasi tasan samaan suuntaan kuin Gato-kokonaisuudenkin. Eli äärimmäisen sujuvaa ja selkosoundista sävelvirtaa soljuu kaiuttimista, vaikka setin loppupää edustikin äänentoistofilosofian toista laitaa. Sitä elämänmakuisuutta ja räväkkyyttä painottavaa.

Kun vaihto vahvistuksen Gatoksi ja kaiuttimet sähköstaattisiksi, musiikki sai avaramman ja pistemäisemmän olomuodon, mutta muuttui karvan verran kontrolloidummaksi. Jukka Gustavsonin Organ Fusion Bandin lievästi kotikutoisen oloinen rakastettavuus välittyi kaikessa humaani-suudessaan ja McCoy Tynerin Guitars osoitti tasan tarkkaan, miten teoriassa hieno idea ei välttämättä toimi käytännön tasolla. Olen yrittänyt löytää pianistilegenda ja käsinpömittujen kitaristien kerman (Ribot, Trucks, Frisell, Scofield, Fleck) yhteistyön hedelmistä musiikillista substanssia, mutta epäonnistunut kerta toisensa jälkeen surkeasti. Ei siis auttanut Gatokaan...

OK, ei ammuta viestinviejää. Kytetään sen sijaan kehiin mustaa muovia kieputtavaa kansanperinnettä EMT-tuotemerkin hallinnoimalta audion osa-alueelta. Ja koska AMP-150:n phono-otto on MM, asettelemme signaalitiel-



FM-6 viritetty vaateriin käden käänteessä.

le STX 20 -setup muuntajan. Toimii. Hyllystä poimitut uurteiset vinyylit kuulostavat kaikki enemmän tai vähemmän itseltään. Eli satunnainen LP-friikki tulee täysin tyydytetyksi AMP-150:n RIAAN myötä. Vannoutuneimmista mustan kullan palvojista en tiedä. Heillehän nyt ei riitä integroitu ratkaisu kuitenkaan. Edes periaatteessa.

HENKILÖKUNTA HALTIOISSAAN

No juu, ehkä em. väliotsikko on hieman yli-ampuva, mutta kumminkin. Lehden toimituspäällikkö sattui nimittäin istahtamaan hetkeksi Gato kattauksen äärelle, ilmeisen myönteisessä mielentilassa. On ilo havaita, että miehellä on kuulo hyvässä kuosissa, sillä hän kiteytti kuulemansa täsmälleen samaan lauseeseen kuin minäkin. Toimituksen muikin henkilökunta oli kuulemma samaa mieltä. Jostain syystä eivät kuitenkaan lätkäisseet laitteiston kylkeen "Toimituksen valinta" tarraa...

Niin, että on noissa Gatoissa jotain yleisesti pätevää, kun poikkipuolista sanaa ei saanut irtoamaan miltään taholta. Mitä nyt konkari-journalisti vähän narisi viran puolesta. Ja mikä ettei, upea ulkomuoto, monin tavoin kontrolloitu tekninen toteutus, hintalapun perusteella ansaittu statusarvo ja hyvä ääni, kaikki yhdessä paketissa. Tuskin edes hellan suunnasta kuuluisi jupinaa, jos tuollaiset roudaisi taloon. Maahantuojaan parempi puolisko on kuulemma jo ehtinyt viestittää hyväksyntänsä Gato-setille. Tarina ei kerro, ehtikö hän kuunnella Gatoja ennen kuin journalisti hoidatti hienoudet haltuunsa. ■



Gato CDD-1

Hinta: 5990 €
Mitat (l x k x s): 32,5 x 11 x 37,5 cm
Paino: 10 kg



Gato AMP-150

Hinta: 5990 €
Mitat (l x k x s): 32,5 x 11 x 37,5 cm
Paino: 13,8 kg

Gato FM-6

Hinta: 9990 €/pari
Mitat (l x k x s): 20 x 102 x 37 cm
Paino: 30 kg/kpl

Lisätiedot: Scanteknik puh. 09 2230 0780, www.scanteknik.fi, www.gato-audio.com

